

N. C. Jensen: Naar den ærede Ordfører nu frafalder den Betragtning, at det vilde være en overordentlig stor Forringelse af Loven, hvis de Forslag, som den ærede Ordfører bekæmpede ved anden Behandling, blev vedtaget, antager jeg, at Motiveringerne ligger i den Udtalelse af ham, at dette er en lille Begyndelse, som vi ønsker at liste ind, og at det er ud fra denne lille Begyndelse, der skal fortsættes. Jeg havde det Indtryk, at det var det ærede Medlems Opfattelse, at der skulde fortsættes saa hurtigt som muligt, og derfor vil jeg sige, at vi sikkert bør være varsomme med at give dette Lovforslag vor Tilslutning. Jeg vil i alt Fald hverken stemme for eller imod ved dets endelige Vedtagelse, og jeg vil haabe, at der maa blive et Flertal af dette Ting, som gør lige saa.

Ordføreren (Marott): Her er ikke Tale om at liste noget ind, det er den aabne Dørs Politik, som drives her. Enhver kan se sig for, men det er meget muligt, at det ærede Medlem ikke er i Stand til at se sig rigtigt for, derpaa tyder i alt Fald adskillige Udtalelser, som vi har hørt i den senere Tid fra det ærede Medlem. Det ærede Medlem kaster sig voldsomt ind i næsten enhver Debat og siger en hel Del og ved maaske ikke en Gang, hvad han selv siger. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem heller ikke vidste, hvad han sagde før, da han talte om, at vi vilde liste denne Sag frem. Her er man virkelig gaaet saa aabent og ærligt til Værks som vel muligt, det kan ingen nægte. Enhver ved, hvad han stemmer for, og Rigsdagen er til enhver Tid Herre over, om den skal gaa videre eller ej, og hvornaar man skal gaa videre.

N. C. Jensen: Jeg skal ikke følge det ærede Medlem i det voldsomme Sprog, han førte imod mig, det overlader jeg ganske til ham, men jeg gør opmærksom paa, at det ærede Medlem ved anden Behandling bekæmpede de Forslag, som han i Dag anbefaler, fordi de, som han den Gang sagde, var en Forringelse af Lovforslaget. Men i Dag siger han overfor det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), der talte om, at den fede Høne er blevet plukket: Vi ved godt, at dette er et Lovforslag, vi skal begynde med, men det andet skal følge efter. Overfor dette siger jeg: Lad os blive fri for det første, saa risikerer vi maaske mindre let at faa det sidste. Jeg har den Opfattelse, at hvad

vi paa dette Omraade trænger til, er under en saa kraftig Form som muligt at faa sagt, at det at være ond imod Dyr er en strafbar Handling. Straffelovens Paragraffer indeholder imidlertid Forbud derimod, det understreges ogsaa i dette Lovforslags § 1, og efter min Mening vil denne Paragraf være tilstrækkelig. Det vilde være det bedste, om man kunde nøjes med den. Det ærede Medlems Grovheder mod mig gør, som sagt, hverken fra eller til, dem interesserer jeg mig ikke for.

Pinstrup: Jeg er fremdeles meget betænkelig ved Bestemmelsen i § 1 om Overanstrengelse. Vi fik ikke noget at vide om, hvorvidt det autoriserede Dyrplageri, kunde man kalde det, som Væddeløb er, falder ind herunder. Vi fik ikke Svar fra den højtærede Minister, og det var uklart, hvad den ærede Ordfører mente. Han sagde nærmest hverken det ene eller det andet, man blev i alt Fald ikke klog paa hans Mening. Og man ser ofte, at en Mand, som begynder ude paa Heden, kun har Raad til at anskaffe et Par smaa Heste, som virkelig mange Gange maa trække over Eyne for at faa Ploven igenem, det kan ikke undgaas. Saa kommer der en Mand som den ærede Ordfører, der ikke kan have megen praktisk Kendskab til disse Forhold, og ser, at Hestene sveder og ryster, naar Bonden holder stille; de er altsaa overanstrengte, ser det ud til. Ejeren er saa god ved dem, som han kan, naar de er fri, men han kan efter denne Paragraf tiltales for at have overanstrengt Hestene, det er der ikke det mindste i Vejen for. Naar en Hest er gaaet over i Koderne eller Knæene, kan man ligeledes sige, at den er overanstrengt, ellers vilde den ikke staa saaledes paa Benene, og Ejeren kan da anklages ifølge denne Paragraf. Vi har ikke rigtig Klarhed over, hvor denne Paragraf bunder.

Ordføreren (Marott): Jeg tror gerne, at mine Ord ikke gør noget Indtryk paa det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen). Jeg tror i det hele, at det ærede Medlem ikke er modtagelig for, om jeg saa maa sige, Kundskabsmeddelelse, han har sine forudfattede Meninger, som han kommer med ganske pludseligt under en Debat; han farer frem med disse Meninger, og saa har vi alle os derefter at rette. Men det ærede Medlem maa ikke tro, at det kan gaa altid, som det er gaaet hidtil. Maa jeg saa blot sige til det ærede Medlem, at det er forkert, at vi har accep-